

בבית המשפט העליון

עמ"ת 54943-12-25

לפני: כבוד השופט חאלד כבוב

העורר: עלא אבו מדיגס

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו (כבוד השופט ע' מסארווה) במ"ת 76759-09-25 מיום 14.12.2025

תאריך הישיבה: ה בטבת התשפ"ו (25 בדצמבר 2025)

בשם העורר: עו"ד אורי בן נתן ; עו"ד בל ידגר

בשם המשיבה: עו"ד עמרי כהן

החלטה

1. ערר לפי סעיף 53 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים), על החלטת בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו (כבוד השופט ע' מסארווה) במ"ת 76759-09-25 מיום 14.12.2025, בגדרה הוחלט לעצור את העורר עד לתום ההליכים המשפטיים המתנהלים נגדו.

הרקע לערר והערר

2. נגד העורר הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של נשיאה והובלה של נשק, לפי סעיף 144(ב) רישא לחוק העונשין, התשל"ז-1977. לפי כתב האישום, סמוך לשעה 02:00 לפנות בוקר ביום 20.09.2025, העורר רכב על קורקינט חשמלי שעל גביו תיק, שבתוכו נמצאו מסיכת פנים, כפפות לטקס, ושני כובעים – כולם בצבע שחור; מכל בנזין בנפח של 1.5 ליטר ומצית; ואקדח חצי אוטומטי, טעון בכדור בתוך בית הבליעה, וכן במחסנית המכילה 11 כדורים תואמים.

3. לצד כתב האישום הוגשה בקשה למעצר העורר עד לתום ההליכים. בבקשה הוסבר, כי במהלך פעילות שגרתית של משטרת ישראל, הבחינו השוטרים כי העורר לבוש בגדים ארוכים שאינם תואמים את מזג האוויר. כן הבחינו השוטרים בבליטה במעילו של

העורר, והריחו ריח של דלק הנודף מתיקו. בעקבות כך, העורר עוכב, הוזהר, ובהמשך נערך חיפוש בגופו ובכליו. עוד נאמר בבקשה, כי בתחילה העורר שמר על זכות השתיקה; לאחר מכן טען כי קנה את הקורקינט דקות ספורות קודם למעצרו מבלי שידע מה מצוי בתיק; וכאשר עומת עם סרטונים שבהם הוא נראה יוצא מביתו עם הקורקינט – הוא שב לשמור על זכות השתיקה.

4. בדיון שהתקיים ביום 27.10.2025 הסכים בא-כוח העורר לקיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר, והדיון נדחה לצורך קבלת תסקיר.

5. במסגרת התסקיר שהוגש ביום 30.11.2025 פורטו נסיבות חייו של העורר, בן 34 ואב לשתי בנות קטנות. החל מילדותו המוקדמת, עת נאלץ לצאת לשוק העבודה לאחר שמונה שנות לימוד בלבד; דרך מחלת הסרטן שבה חלה בגיל 15, שאותותיה ניכרות בו עד היום; המשך בפטירתם של שני הוריו (אביו מת ממחלת הסרטן בנערותו של העורר, ואמו מתה גם היא כתוצאה מבעיות רפואיות); עבור באחיו שנהרג באירועי ה-7 באוקטובר ואחינו שנפצע באורח קשה; וכלה באשתו שילדה בחודש החמישי להריונה, בשל טראומה שנגרמה מחשיפתה לפיגוע, מה שהוביל לקשיים משמעותיים בהתפתחות של בתם הפעוטה. כן צוין, כי לעורר עבר פלילי מסוים, שהתיישן בשנת 2021, בגין עבירות שבוצעו על רקע החברה השולית שבה גדל.

שירות המבחן הוסיף כי העורר מבין את הפגם שנפל בהתנהלותו בתיק הנוכחי, וכי הרקע למעשיו הוא מצבו הנפשי הפגיע, על רקע המתואר לעיל, ורצונו להפיק רווח כספי מהיר וקל. שירות המבחן הוסיף וציין כי "בשיחה עמו התרשמנו כי [העורר] מכיר בדיעבד בבעייתיות בהתנהלותו ברקע למעצר, ובעל יכולת לבחינה ביקורתית של בחירותיו שהובילו לכך שהוגש נגדו כתב אישום. כמו כן נראה כי מורתע ממעצרו הממושך בשלב זה בחייו, לאחר שנים ארוכות בהן נמנע ממעורבות פלילית, ובפרט נוכח השלכות מעצרו על המשפחה שהקים".

בהמשך, בפרק הערכת הסיכון, צוינה הערכת שירות המבחן כי "כי מעצרו הממושך [של העורר] כיום וההליך המשפטי המתנהל נגדו מציבים עבורו גבול ברור ומהווים אמצעי הרתעה, ובהתאם ניתן לשקול בחיוב שחרורו ממעצר תחת פיקוח מותאם ובקרה על התנהלותו וקשריו עם אחרים, זאת בהרחקה מסביבת מגוריו והמשך מעורבותו כגורם מטפל ומפקח". על רקע האמור, שירות המבחן הוסיף ובחן את המפקחים המוצעים, ומצא אותם מתאימים למלאכת הפיקוח בהינתן שמקום חלופת המעצר יהיה מרוחק מביתו. מיקום כאמור נמצא בבית אחי אשתו של העורר, ושירות המבחן המליץ לשחררו לשם, בפיקוח אנושי, ובכפוף לצו מבחן למשך חצי שנה.

6. בעקבות קבלת התסקיר התקיים דיון בבית משפט קמא. בא-כוח המשיבה התנגד לשחרור העורר לחלופת מעצר, תוך שהדגיש את חזקת המסוכנות הטבועה בעבירות נשק בכלל, ובנסיבות המקרה דנן בפרט. מנגד, בא-כוח העורר הדגיש את העובדה שהמעשים המיוחסים למרשו בכתב האישום משקפים מעידה שאינה משקפת את אורחות חייו. כן הודגשה העובדה שלא הובאה כל אינדיקציה ביחס לכוונת העורר לעשות שימוש בנשק. לצד זאת, פורטו נסיבות חייו הקשות של העורר ומצבו האישי והמשפחתי. בהתאם, בית המשפט התבקש להעביר את העורר לחלופת מעצר המרוחקת ממקום מגוריו, כהמלצת שירות המבחן, בפיקוח אלקטרוני ואנושי הדוק שנמצא מתאים לכך.

7. בהחלטה שניתנה בתום הדיון נקבע, כי יש צורך בהעמקה נוספת ביחס לנסיבות ביצוע העבירה על מנת לקבל החלטה מושכלת לגבי האפשרות לאיין את המסוכנות הנשקפת מהעורר, בדרך של חלופת מעצר. בהקשר זה נקבע, כי "כתב האישום מותיר הרבה מקום לדמיון והדמיון יכול להתפרש כפוטנציאל מסוכנות גבוה ותסקיר יכול לסייע לבית המשפט בדיוק הקביעה לגבי רמת המסוכנות והאפשרות להסתפק בחלופת מעצר בנסיבות העניין". בהתאם, שירות המבחן התבקש להכין תסקיר משלים שיפרט "בענין נסיבות ביצוע העבירה ויחסו של [העורר] לכך".

8. תסקיר כאמור הוגש ביום 11.12.2025, וצוין בו כך: "במסגרת השיחה שקיימנו עמו, כפי שצינו בתסקירנו הקודם, [העורר] טען שפעל מתוך רצון לרווח כספי מהיר וקל. לדבריו, התבקש להעביר את הפריטים המצוינים בכתב האישום, ושלל כל כוונה מצדו להשתמש בהם, כשלא עלו אינדיקציות למעורבות ישירה בסכסוך פעיל או מעורבות עמוקה בעולם העברייני מעבר למיוחס לו כיום. נוסף כי בעת ביצוע הערכת הסיכון לקחנו בחשבון אופי האישומים המיוחסים [לעורר], אך גם כי מדובר בהליך מעצר ומטבע הדברים, בחקירות שאנו עורכים בשלב זה, אנו מתייחסים לפרמטרים נוספים אותם פירטנו בתסקירנו הקודם. בשקלול אלה, ובשילוב עם מערך פיקוח מתאים שהוצע וכן הרחקה ממקום מגוריו, אנו סבורים גם כיום כי מדובר במענה אשר מותאם לסיכון במצבו".

9. בעקבות התסקיר המשלים שהוגש, התקיים ביום 14.12.2025 דיון נוסף בבית משפט קמא. בא-כוח העורר הדגיש את הנסיבות המיוחדות המתעוררות בעניינו, כמפורט בתסקיר שירות המבחן, המאפשרות להעביר את מרשו למעצר בפיקוח אלקטרוני. לעניין זה הודגש, כי לא הוצגה כל אינדיקציה, מודיעינית או אחרת, המצביעה על כך שהעורר התכוון לעשות שימוש בנשק; ואף לא הובאה כל ראיה שיש בה כדי לשלול את גרסתו שלפיה הוא היה בלדר שהוביל את התיק ממקום למקום בעבור כסף. בא-כוח העורר לא חלק על המסוכנות הנובעת מהמעשים המיוחסים לעורר, אך טען כי ניתן לאיין את מסוכנותו בדרך של חלופת מעצר המרוחקת ממקום מגוריו, בפיקוח אלקטרוני ואנושי,

בהתאם להמלצת שירות המבחן. מנגד, באת-כוח המשיבה טענה כי שירות המבחן קיבל את גרסתו של העורר כמות שהיא, מבלי שהלה עומת עם מכלול נסיבות העניין, לרבות העובדה שהנשק שנתפס בכליו היה טעון.

10. לקראת תום הדיון ניתנה לעורר הזדמנות לומר את דבריו. העורר הדגיש כי גרסתו בחקירת המשטרה, לפיה הוא קנה את הקורקינט זמן קצר קודם למעצרו, הוכתבה לו על-ידי הגורמים ששילמו לו על מנת להעביר את התיק. ואולם, לדבריו, האמת היא ששילמו לו כדי להוביל את התיק בלבד. העורר הדגיש כי הוא מבין שטעה ומבקש הזדמנות נוספת לשקם עצמו.

11. בתום הדיון ניתנה החלטת בית משפט קמא המורה על מעצר העורר עד לתום ההליכים. נקבע, כי הנסיבות שבהן נתפס העורר, לצד צבר הפריטים שנתפסו בתיקו, מותירות "ערפל סמיך לגבי נסיבות ביצוע העבירה", ועל כן לא קיימת תשתית מספקת על מנת לבחון את האפשרות להעביר את העורר למעצר בפיקוח אלקטרוני. לצד זאת הוער, כי אין בהחלטה כדי לסתום את הגולל על האפשרות לשנות את תנאי מעצרו של העורר בשלב מאוחר יותר, ככל שיתבהרו הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

12. על החלטה זו נסוב הערר שלפניי. בא-כוח העורר לא ביקש לחלוק על עילת המסוכנות הקיימת בעניינו של מרשו, וטוב שכך. חיציו ממוקדים אך בטענה כי את מסוכנותו הקונקרטית של העורר ניתן לאיין במעצר בפיקוח אלקטרוני ואנושי הדוק, בסביבה הרחוקה ממקום מגוריו, כפי שהומלץ על-ידי שירות המבחן. מנגד, בא-כוח המשיבה סמך ידיו על החלטת בית משפט קמא, תוך שהדגיש את המסוכנות הנובעת מהעבירות המיוחסות לעורר ומנסיבות ביצוען.

דיון והכרעה

13. לאחר שנתתי דעתי לטענות הצדדים, ולא בלי התלבטות, באתי למסקנה כי דין הערר להתקבל.

14. נקודת המוצא לענייננו היא כי בעבירות הנשק המיוחסות לעורר קיימת חזקת מסוכנות סטטוטורית, וכי לצורך המרת מעצרו מאחורי סורג ובריח במעצר בפיקוח אלקטרוני נדרשים טעמים מיוחדים, הממוקדים בנסיבות ביצוע העבירה או בנסיבותיו האישיות של הנאשם, כעולה מסעיפים 21(א)(1)(ג)(2) ו-22ב(ב)(1) לחוק המעצרים (להרחבה בעניין זה ראו: עמ"ת 25-08-21592 אלעברה נ' מדינת ישראל, פסקאות 9–22 (21.08.2025)). לצד זאת, כאשר ניתן להשיג את תכלית המעצר בדרך שפגיעתה בנאשם פחותה – חובה על בית המשפט לעשות כן (סעיף 21(ב)(1) לחוק המעצרים).

15. בחינה של נסיבות ביצוע העבירה, בענייננו, מובילה לתמונה מורכבת. אמנם, קשה לחלוק על המסוכנות הלכאורית שנשקפת מאדם שנעצר באישון ליל כשהוא מוביל תיק שבו כפפות לטקס שחורות, מכל בנזין ומצת, ואקדח טעון בכדור בבית הבליעה. דומה כי אף אין צורך בדמיון מפותח כדי לעמוד על הכוונות האפשריות, והמסוכנות, של אדם הנושא עמו מטען מסוג זה. ואכן, אילו בחר העורר שלא לספק כל גרסה ביחס לנסיבות ביצוע העבירה, נראה כי לא היה מנוס מלקבוע כי שום חלופת מעצר לא תסכון בעניינו. ברם, העורר לא עשה כן. הוא פתח את סגור לבו בפני שירות המבחן וסיפר בהרחבה על הקשיים הרבים שעמם נאלץ להתמודד בחייו; על מצוקתו הרגשית שהובילה אותו לקבלת החלטה שגויה – שעליה הוא מתחרט – לשמש כבלדר ולהעביר את התיק שנתפס אצלו; ועל כך שלא הייתה לו כל כוונה לעשות שימוש בנשק. שירות המבחן התרשם מכנות דבריו של העורר, בין היתר, נוכח העובדה שמטעם המאשימה לא הוצגה אינדיקציה כלשהי שמצביעה על מעורבות של העורר בסכסוך פעיל, או על כוונה מצדו לעשות שימוש בנשק.

16. הנה כי כן, בהתאם לגרסת העורר – לה האמין שירות המבחן – מסוכנותו פוחתת באופן משמעותי. שהרי, לא נכון להשוות את המסוכנות הנשקפת ממי שנושא נשק על מנת לעשות בו שימוש התקפי, לבין הבלדר שנושא את הנשק בתמורה לסכום כסף. אמנם, גם מהאחרון נשקפת מסוכנות שאינה מבוטלת; אלא שהמסוכנות הנשקפת ממנו נמוכה באופן משמעותי מזו שנשקפת מהראשון (והשוו: עמ"ת 54032-07-25 אלעמור נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (30.07.2025); עמ"ת 11946-07-25 קאסס נ' מדינת ישראל, פסקה 12 (11.07.2025)).

17. אשר לנסיבותיו האישיות של העורר – מדובר באדם שגורלו לא שפר עליו, לשון המעטה. בין היתר, כעולה מתסקיר שירות המבחן, העורר חלה בסרטן בגיל צעיר, אביו הלך לעולמו ממחלת הסרטן כעבור שנים ספורות, ומאז הוא יצא מהבית וחווה דחייה והזנחה. אחיו נהרג באירועי ה-7 באוקטובר, ואחיינו נפצע קשה. אשתו הייתה עדה לפיגוע טרור בחודש החמישי להריגה, והדבר הוביל ללידה מוקדמת ולקשיים התפתחותיים של בתו הפעוטה. לדברי העורר – שזכו לאמון שירות המבחן – מכלול הקשיים שעמם הוא התמודד, הובילו אותו למצב רגשי מורכב, במסגרתו בחר לשמש כבלדר ולהוביל את התיק ממקום למקום עבור "רווח כספי מהיר וקל", בחירה שעליה הוא מצטער כיום. כמו כן, שירות המבחן התרשם כי העורר לא נטוע בעולמות הפליליים, כי מעצרו מהווה גורם מרתיע עבורו, וכי הרחקתו ממקום ביצוע העבירה וממקום מגוריו, בשילוב פיקוח אנושי הדוק ומותאם, תוכל לתת מענה הולם למסוכנות הנשקפת ממנו.

18. לאמיתו של דבר, עיון בהחלטות בית המשפט המחוזי מלמד כי תמונה מורכבת זו לא נעלמה מעיניו. ואולם, בהינתן הערפל הקיים לגבי יעדו הסופי של הנשק, סבר בית המשפט כי בשלב זה לא ניתן להעביר את העורר למעצר בפיקוח אלקטרוני. דומה, כי עיקר החשש של בית משפט קמא נסוב סביב העובדה שהעורר הוביל אקדח טעון, כאשר הנחת העבודה של בית המשפט הייתה כי בלדר לא היה נושא נשק באופן זה.

19. דעתי שונה. לגישתי, בשלב זה, אין צורך לקבוע מסמרות ביחס לגרסת העורר בפני שירות המבחן. די בכך שגרסה זו, שנמצאה הגיונית על-ידי שירות המבחן, לא נסתרה על-ידי אינדיקציות חקירתיות או מודיעיניות כלשהן המצביעות על מעורבות של העורר בסכסוך פעיל או בפעילות עבריינית. ממילא, גם העובדה שהאקדח נמצא טעון, כשלעצמה, לא מפריכה באופן ממשי את גרסת העורר בפני שירות המבחן, שלפיה הוא נשכר על מנת להעביר את התיק ממקום למקום ותו לא. אכן, בענייננו נותר ערפל מסוים ביחס לנסיבות שהובילו את העורר לבצע את העבירות המיוחסות לו. ברם, נוכח נסיבותיו האישיות של העורר, אב לשתי בנות קטנות, העובד למחייתו, שאינו נטוע בפעילות עבריינית (מבלי להתעלם מעבר פלילי מסוים, שהתיישן כאמור בשנת 2021); המלצתו החיובית והבלתי מסויגת של שירות המבחן ביחס לעורר, והתרשמותו מכנות הגרסה שהציג; ובשים לב לחלופת המעצר המוצעת, המרוחקת ממקום מגוריו של העורר, שנמצאה כאפקטיבית על-ידי שירות המבחן – באתי למסקנה כי ניתן להשיג את תכליות המעצר בדרך שפגיעתה בעורר פחותה, באמצעות פיקוח אלקטרוני ואנושי הדוק.

20. לאור האמור, מצאתי לקבל את הערר ולהורות לבית המשפט המחוזי לקיים בפניו דיון בהקדם, בכפוף ליומנו, על מנת להעביר את העורר למעצר בפיקוח אלקטרוני. למען הסר ספק, בית המשפט המחוזי יפעל כחוכמתו בכל הקשור לקביעת תנאי המעצר בפיקוח אלקטרוני, לרבות קביעת המפקחים, הערבויות והגבלות אחרות, הכול על-פי שיקול דעתו. העורר יוותר במעצר מאחורי סורג ובריח עד להחלטה כאמור.

ניתנה היום, י"א טבת תשפ"ו (31 דצמבר 2025).

חאלד כבוב
שופט